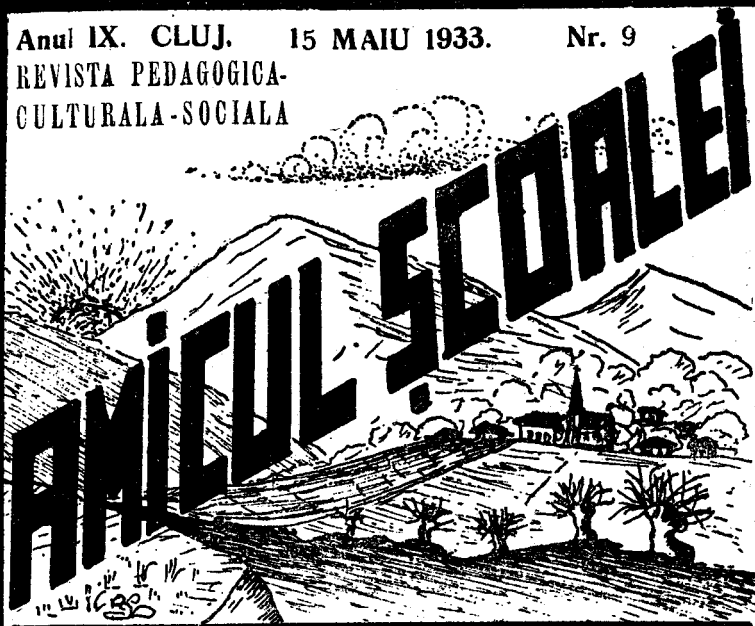

Anul IX. CLUJ. 15 MAIU 1933. Nr. 9
REVISTA PEDAGOGICA-
CULTURALA - SOCIALA

REDACTOR: MARIAN SASU

CUPRINSUL:

- I. CĂDARIU: Împlinind porunca vremii ...
A. MITREA: Gânduri de 10 Maiu
N. D. MARIN: De ziua eroilor
R. IONAȘ: Tragedia celor 11.931
CRONICAR: Cercuri culturale — Serbări școlare
Partea oficială.
Informațiuni
Poșta administrației.

*Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj
Apare de două ori pe lună*

ABONAMENTUL: 150 Lei pe un an pentru membrii corpului didactic, iar pentru comitetele școlare și particulari 180 Lei —
Redacția și Administrația: Revizoratul școlar județan CLUJ

Implinind porunca vremii...

În articolele precedente spuneam că alte neamuri se străduiesc atât de mult să-și organizeze educația pe temeuri științifice, raționale. Acele neamuri au înțeles că opera de educație — ca orice altă activitate — *organizată rațional, științific*, aduce la rezultate cu mult mai mari, decât dacă ea ar ignora cuceririle științei în acest domeniu. La orice muncă neorganizată (sau nu destul de bine organizată,) unde pe lângă acțiunile utile se săvârșesc și atâtea acțiuni inutile ori chiar contrare scopului, o parte însemnată a energiei ce se consumă se pierde fără folos. Lucrând metodic și rațional, dinpotrivă, se evită risipa de energie și se obțin rezultate optime proporționale cu eforturile. Și acest adevăr respins din experiența vieții — valabil în orice activitate și cu atât mai mult în educație — trebuie să-l înțelegem și să-l utilizăm și noi, dacă nu vrem ca în lupta pentru traiu să ne punem noi înșine în condiții inferioare față de alte neamuri și dacă nu vrem să ne riscăm viitorul.

Unul dintre principiile esențiale ale educației raționale este principiul *individualizării educației*. Acest principiu se întemeiază pe faptul deosebirilor individuale dintre elevi. Elevii nu sunt toți la fel, ci mai mult ori mai puțin ei se deosebesc unii de alții. Atunci nici educația nu poate fi la fel pentru toți elevii, ci ea *trebuie potrivită pe măsura individualității fiecărui elev*. Ceeace se potrivește unuia, poate fi ineficace pentru al doilea, ori chiar nepotrivit pentru al treilea, ș. a. m. d.

Ca să putem potrivi educația pe măsura individualității elevului, *trebuie să cunoaștem această individualitate*. Și, evident, ca s'o cunoaștem, *trebuie să o studiem*. Psihologia experimentală, cum se știe, a ajuns în situația de a ne pune la dispoziție metodele prin cari putem studia individualitatea și putem stabili profitul psihologic al unui individ dat, fie adult sau copil. Putem adecă determina — cu foarte mare aproximație — nivelul intelectual, aptitudinile, temperamentul, caracterul cuiva. *)

Metodele sunt două: *observația și experimentul*. Se întrebuintează cu folos amândouă, întrucât ele se complectează reciproc și se pot controla una prin alta.

---

*) Se pot consulta cu folos publicațiile Institutului de Psihologie din Cluj.

Dar în condițiile în cari lucrează școala noastră astăzi, individualizarea educației este aproape imposibilă. Clasele școlii noastre sunt extrem de heterogene (cuprinzând elevi foarte diferit înzestrați: dela idiot până la geniu) și suprapopulate; iar programa analitică este supraincărcată și unică pentru toți elevii aceleiași clase, deși ei nu sunt toți la fel de capacitați, de silitori, de sensibili, etc. Cum ar putea educa pe fiecare elev potrivit individualității lui învățătorul care are în seamă câte 60—70—80 (dacă nu și mai mulți) elevi, atunci când acești elevi sunt atât de diferiți unul de altul și când programa la cere tuturor aceleiași cunoștințe, exagerat de multe, și aceleiași aptitudini?

Și încă ceva. S'a constatat experimental, că atunci când sunt puși la aceeași muncă devalma elevi foarte diferit înzestrați, nici cei slabi și nici cei inteligenți nu-și dau întreagă măsura puterilor lor: cei slabi fiindcă se descurajează din cauza neputinței de a susține o concurență care le întrece puterile; cei inteligenți pentru că știu că n'are cine să i întrecă. Emulația, capabilă de a stoarce efortul elevilor până la ultima doză, se produce numai între concurenți egali sau cel puțin apropiați.

În clasele amestecate elevii prestează o muncă mai mică decât puterile lor și pentru motivul că învățătorului îi este imposibil să se acomodeze capacității tuturor. Dacă stăruie mai mult asupra unui lucru, elevii inteligenți se plictisesc și inteligența lor lăncezește; iar de trece mai repede peste unele lucruri, elevii slabi nu mai înțeleg nimic și nu mai lucrează nici atât cât ar fi putut lucra.

În aceste condițiuni este evident că străduințele învățătorului în mare parte se pierd fără folos. Câștigul elevilor — al tuturor — este mai mic decât ar trebui să fie, în proporție cu cantitatea de energie didactică consumată.

Soluția se desprinde clară din observarea faptelor. Pentru a se înlesni individualizarea educației în școlile noastre, *elevii trebuiesc grupați după capacitate, așa că fiecare clasă să cuprindă numai elevi apropiați din punct de vedere al nivelului intelectual.* Știind că distribuția inteligenței urmează curba lui Gauss și că populația școlară cuprinde aproximativ 50 % copii normali, 25 % subnormali și 25 % supranormali, ar urma să se înființeze 3 tipuri de școală primară, sau 3 feluri de clase paralele, cu programe deosebite: pentru normali, pentru subnormali și pentru supranormali. În proporția indicată de numărul elevilor din fiecare

categorii (tot la câte 2 școli sau clase de normale să fie una de subnormale și alta de supranormale.)

Deocamdată acest fel de organizare școlară, din diferite cauze, nu s'ar putea generaliza la noi pretutindeni. Dar ar fi păcat să nu se înfăptuiască cel puțin acolo unde s'ar putea înfăptui atât de ușor :

1) *În centrele populate, cu mai multe școli, precum și acolo unde mai multe localități sunt așezate în nemijlocită apropiere unele de altele, elevii de aceeași categorie mintală s'ar putea concentra în aceeași școală.*

2) *La școlile cu efective mari, cari au și acum clasele duble și triple, elevii n'ar mai fi repartizați în clase la înlămpare, ci ar fi selecționați și grupați după gradul de dezvoltare intelectuală, așa că în fiecare clasă să fie numai elevi de aceeași categorie mintală.*

Atâta se poate face și la noi chiar astăzi.

Și avem datorie națională, cu răspundere în fața posterității, noi cei de astăzi, învățători și autorități școlare deopotrivă, fiecare în cercul competenței sale, să nu mai stăm o clipă la îndoială, atunci când trebuie să facem ceva pentru școala neamului nostru și când acest ceva este atât de ușor realizabil !

I. Cădăriu.

Gânduri de 10 Maiu

Ați simțit cu toții măreția unui pisc înalt de munte. El cel dintâiu apare în razele strălucitoare ale răsăritului, el stăruie cel dintâiu în lumina palidă a amurgului. Călătorul, ajuns acolo, își plimbă privirile spre orizonturi largi, măsoară din ochi cu mândrie prăpăstiile peste care a trecut, privește cu părere de rău la căile rătăcite pe cari și-a cheltuit zadarnic străduințele și urmărește cu bucurie pe cele cari l-au dus la țintă și cari toate, oricât de încercate și de grele ar fi fost, toate se adună către culmea muntelui, culmea idealului realizat, culmea bucuriei care răscolește sufletul. Incântat de ținta la care a ajuns el soarbe din plin aerul curat al înălțimilor, își simte puterile lui din nou împropățate și'n ochii lui cu scîlpîri aprinse îl citim avântul spre noi culmi, spre nouă idealuri.

Istoria unui popor înfățișează o nesfârșită urmare de asemenea culmi, eșite în lumină din negurile trecutului prin sbu-

ciumările grele ale sufletului neamului. Ele înfățișează realizările treptate a idealurilor de viață urmărite de un popor în curs de veacuri. Sub raportul acesta sărbătoarea de 10 Mai este cu deosebire simbolică, deoarece întruchipează cele mai însemnate realizări ale istoriei noastre contimporane, începând cu întemeierea dinastiei, continuând cu proclamarea independenței și încoronarea celui dintâi rege al Românilor, și culminând în realizarea unității noastre naționale.

Nu voi face azi istoricul faptelor pe cari le sărbătorim, căci nu vreau să fac nimenui insultă să presupun, că nu le cunoaște.

Dar să propășim și noi pe culme ca și călătorul de care vorbiam căci călători vremelnici suntem pe plaiurile vieții și purtători vremelnici ai destinelor neamului nostru. Să aruncăm o privire cât de fugară asupra căilor pe cari le-am bătut, să ne gândim o clipă la puterile prin cari ne-am ridicat, să ne purificăm sufletul pe această culme a idealurilor realizate și să le întrripăm cu noi avânturi spre idealuri noi. Neamul nostru n'a cunoscut nici odată câștigul ușor. Avangarda imperiului roman; straja civilizației antice lăsată în drumul invaziei barbare, fără nici un ajutor, greutățile întâmpinate la revenirea de stat, greutățile sub Voivozi, greutăți sub Turci, greu sub Fanarioți, greu sub stăpânirile străine în robie, greu la întâile mișcări pentru libertate, greu în anul 1848, în anul 1877, greutățile au culminat însă, în războiul pentru întregirea neamului pentru care 800.000 de ostași au murit moarte de erou pe diferitele fronturi. Pilda o vedem chiar în greutățile consolidării de după războiu, de cari atâția se îngrozesc, alții desperează, — în loc să lupte umăr la umăr toate forțele vii ale neamului pentru însănătoșirea vieții publice. Destinul care ne a pus atâtea piedeci în calea unirii, ne pune azi altele în drumul consolidării. Urmele trecutului întunecat și așa de umilitor pentru Români să resimte și azi. Purificarea sufletului românesc de toate ranele adânc lăsate de Turci, de Fanarioți, de Unguri, de Viena și de Petrograd sunt greu de tămăduit.

Privirea fugară asupra trecutului nostru ne dovedește că, tot ce am câștigat este dreptul nostru pentru care am sângerat și ne-am sacrificat. Mărăști, Oltuzul, Mărășești sunt localități cari vorbesc și vor vorbi de-a pururea în istoria omenirii de însușirile trupești și sufletești ale Poporului Român. Iubirea de

patrie și de neam a mers până acolo, că mai bine să moară cu toți decât să fie subjugăți. Unde este atunci câștigul ușor? Unde e minunea în cursul veacurilor? Cum nu se pot scula din morți martirii neamului vremurilor de restrînte. Însă sunt legi ale naturii cari nu se pot schimba. Dealungul veacurilor noi am sămănat sămânța sănătoasă a principiilor umanității. Noi am fost după vorba marelui nostru istoric Iorga: Căinele de pază al civilizației apusene. Nimic nu avem ce nu am fi meritat. Nimic nu avem decât cu restignire proprie. De-aceia nici nu putem pierde nimic din ce avem. Unitatea noastră etnică a existat înainte de a veni neamurile de azi în jurul nostru sau la noi. Suntem un popor care ne-am născut pe pământul bătrânei Europi; nu suntem un popor năvălitor. Prin vitregia vremurilor neamul a fost împărțit, dar unitatea a rămas. Prin urmare s'a întâmplat un lucru firesc, unindu-ne iar. Dar să nu uităm că noi suntem la un mic popas al drumului nostru spre noi culmi și spre noi idealuri. Biruințele cele mari ale sufletului românesc deaci încolo trebuie să urmeze, pentru a îndeplini legile veșnice ale evoluției popoarelor.

Cu prilegiul sărbătorii zilei de 10 Maiu nu putem dori altceva, decât că, noi toți și'n deosebi vîstarele tinere, nădejdea viitorului nostru să avem conștiință deplină a puterilor noastre sufletești și să năzuim la potentarea și valorificarea cât mai înaltă a acestor puteri nobile.

Generația noastră a avut marea fericire, că prin ea s'a rostit istoria în clipa cea mare, în clipa hotărătoare. Grele jertfe au fost împlinirile și paharul suferințelor încă n'a trecut dela noi! Dar ce înseamnă viața unui om sau unei generații pe lângă viața unei națiuni? Peste jertfa celor 800.000 de martiri ai războiului, peste suferința văduvelor și orfanilor, peste grija și necazurile flecăruia din noi, griji cari să frămîntă în totdeauna după războaie spre a consolida celace războiul a sdruncinat, rămâne moștenire urmașilor noștri patria tuturor Românilor, *unită, tare și veșnică.*

Aurel Mitrea, Huedin.

Tragedia celor 11.931

E vorba de colegii noștri rămași fără posturi. E vorba de șomajul celor 11.931 de învățători, în țara aceasta „eminamente“ analfabetă. În imposibilitatea cifrei, revine obsedant, o reminis-

cență dureroasă din halucinațiile cimitirelor uitate de front, unde își dorm somnul de veci 800.000 de eroi; căci printre șomerii învățători de azi sunt foarte mulți urmași de ai lor.

Șomajul e actualmente un fenomen obișnuit, înregistrat suficient în toate ramurile de activitate, a fost discutat, s'au propus remedii, etc., încât aducerea lui din nou în discuție și încă numai în ce privește breasla noastră, ar putea să pară banală și prea egocentrică. Așa ar părea, dacă am privi chestiunea numai superficial; în fond însă, șomajul învățătorilor are un aspect cu totul diferit de al celorlalte bresle, un aspect dezastruos, aproape paradoxal!

Se știe că analfabetismul românesc e un trist record internațional, e o realitate incontestabilă. Au spus-o toți cunoscătorii în materie și a accentuat-o sobru și elocvent, arătându-i toate consecințele funeste dl Ministru de azi al școalelor. S'a demonstrat cu prisosință că rândurile actualilor analfabeți sunt îngroșate anual de un contingent de 877.447 de copii, rămași fără nici o școlaritate din lipsă de învățători. Persoane de o integritate exemplară, care au pus înaintea intereselor de moment, interesele imutabile și vitale ale neamului, — erudiți pedagogi naționali, cunoscuți ca oameni de acțiune demnă de admirație — au evidențiat că, pentru nimicirea analfabetismului și pentru a se putea face și în România adevărată școală, în concordanță cu noile curente educative, avem absolută nevoie de încă 28 de mil de învățători, pe lângă cei existenți. Această sumbră situație chiar depășește sfera preocupărilor noastre profesionale, intrând în cadrul general al preocupărilor naționale. De aceea am citit profund sguduit rândurile de mai jos, în ziarul „Calendarul“ din 22 Aprilie 1933, care enumărând cauzele șomajului intelectual, scrie sub semnătura dlui Dragoș Protopopescu: „A treia (sorginte e) analfabetismul nostru, accentuat în ultima decadă de obscurantismul democrat, — cu desființări și reduceri bugetare de pe urma cărora *cel mai mare procent de șomeri intelectuali îl dau învățătorii, în număr singuri de 11.931.*“ E îngrozitor și de o ironie diabolică acest dublu record al analfabeților și al învățătorilor șomeri!

Dar gravitatea nu se oprește aci. Cel 11,931 de învățători șomeri, au plecat din sate, ajutați de munca unei mame cu soțul dispărut în războiu, sau de părinți cari vedeau în copilul lor singurul sprijin al bătrânețelor. Însăși programa școalelor normale

era astfel întocmită încât ori ce posibilitate de a trece în altă profesie, a fost exclusă. La acești învățători nu mai există nici o resursă de existență acasă, nici o posibilitate de a se aplica în alte ramuri de activitate, nimic, absolut nimic! Care e viitorul acestor tineri învățători? Sinuciderea lentă a lor, a părinților lor și a fraților mai mici. Iată tot ce le-a mai rămas din cerul spre care nizuiau, din speranțele care le-au purtat pașii spre școală!

Să nu mai permitem nimănui să ne invoce criza economică, ori financiară, ori alte idiotii. Cunoaștem și noi scandalurile multe, diverse și execrabile: cunoaștem atâtea hoții mari ne sancționate, cunoaștem toată risipa care se face și suntem mereu stropiți cu noroiu pe șosele de mașinile oficiale, care numai în interesul obștesc nu se plimbă! Nu suntem atât de naivi să credem toate bazaconiile ce ni se servesc atunci când noi cerem dreptul la viață al unui popor care și-a cucerit acest drept prin jertfe incomensurabile. Dacă totuși le am tolerat, a fost numai din respect pentru instituțiile ce le reprezentau. tentativa sistematică pentru distrugerea corpului învățătoresc ne-a făcut să vedem clar țelul inavuiabil care se urmărește prin această acțiune.

Deocamdată e bine să se știe că în țara noastră analfabetismul ia an cu an proporții tot mai îngrozitoare. Că pentru adaptarea învățământului nostru la realitățile existente sunt necesari — pe lângă inv. azi în funcțiune — încă 28 de mii de învățători. Că cel mai mare procent de șomeri intelectuali în țara noastră îl dau învățătorii, în număr de 11.931. Din aceste date cred că reese clar obiectivul spre care tind guvernele noastre. Să le lăsăm? . . . Răspunsul e evident!

Pe noi nu ne poate lăsa indiferenți soarta colegilor șomeri. În cariera noastră, care cere atâta risipă de suflet, uciderea celor 11.931 de suflete ar fi o pierdere ireparabilă. Pe urmă, ori cât de înfloritoare ar fi populația României, eu ca Român și om, nu pot suporta asasinarea unui număr de 11.931 de inși, fără să reacționez. De aceea cer Asociației învățătorilor — al cărei membru sunt — să acționeze imediat și energic contra acestei nemai pomenite ticăloșii, căci în țara aceasta, unde orice politician își poate permite să scuipe tot ce e cinste și patriotism, are dreptul și o corporație de 40.000 de membri să scape dela pleire un popor! Și să nu uite, că lașitatea n'are ce căuta între noi!

Romul Ionaș, inv., Ciugudul de Jos.

De ziua eroilor

† celor 1000 ...

În fața bătrânelor altare preții rostesc cu evlavie numele celor morți pentru patrie; în fața acelororași altare, o lume 'ntreagă plânge pe cei ce nu s'au mai întors!...

Și din nesfârșitul pomelnic (800.000 eroi) s'aude din când ocupația celui dispărut... „învățător“! Unul, doi..., o 1000 de dascăli morți în iureșul baionetelor... (1814—1918).

O mîle de dascăli și-au părăsit pe veci elevii; și-au părăsit părinții, frații, prietenii și toate ale lor și s'au sacrificat pe altarul patriei!...

Cu galonu de ofițer pus în pripă, învățătorul „român“ s'a achitat de datorie c'o conștiinciozitate demnă de reliefat... Sunt nenumărate localitățile unde acești bravi învățători au făcut minuni de vitejie..., căci cine putea conduce mai vitejește pe ostașii neamului? Numai acela, care zeci ani infilrase în el „iubirea de glia strămoșească“, numai... învățătorul. Lozinca învățătorilor ostași era „pentru țară, orice“.

Și fără murmur, ba chiar cu zâmbetul pe buze, cei 1000 de învățători și-au dat sufletul în mîna Atot puternicului c'o singură rugămintă: „o Românie-Mare, Doamne“.

... cu cât neșat ascultam povestirea unui coleg, ce abia scăpase din mîle de gloanțe și grenade.

„Se dăduse ordin — zicea colegul — ca să trecem Oltul și se punem stăpînire pe malul celălalt de unde primiau caplocon grenade și obuze... Era ordin și totuși ne codeam. Atunci, un sublocotenent de rez. (învățător) a fost primul ce-a trecut.

A trecut Oltul cu mîna lui de ostași..., și vrea încă să măl înainteze...

Un șuerat prelung... un glonte și... bravul ofițer căzu în mijlocul camarazilor săi, cu ultimul cuvînt pe buze „Inaintee...“

Iată dar sublimul sacrificiu de care au dat dovadă învățătorii noștri...

Ș'acum... când preoții în odăjdii purpurii fac apelul acestor eroi, noi — cei 40.000 — colegii d'ai lor, plecăm fruntea..., scăpăm lacrimi... și zicem creștineștile cuvînte „să le fie țărîna ușoară!“...

Cercuri culturale — Serbări școlare

Cercurile culturale mari, dupăcum se știe, au ținut ședințe în zilele de 29. IV (Cluj), 2 (Hida), 5 (Huedin), 7 (Cluj rural) și 14 Maiu (Mociu). Cu excepția ședinței din 7 a lunii corente la care trebuia să se prezinte învățătorii din plășile Cluj și Gilău, toate celelalte ședințe au fost destul de bine cercetate de către învățătorii noștri. Toate ședințele au fost conduse de d. inspector C. Iencica, asistat de dnii revizori școlari M. Sasu și V. Chintoanu. Cele cinci lecții practice (înșirate în ordinea cum s'au ținut: „Carol I.“: dna Paușina Nicolescu inv. Cluj; „Porumbul“: d. Gavriil Colceriu inv. dir. Sânpetru Almașului; „Fasolea“: dș. Elena Goga inv. Huedin; „Apele Transilvaniei“: d. Paul Turcan, inv. Someșul Rece și „Porumbul“: dna Ana Tomuș, inv. Mociu) au fost predate cu pricepere și îndemănare de către prelegători, ceace s'a putut constata cu prilejul discuțiilor, când nu s'a putut aduce din partea nimenuia argumente cari se dovedească contrarul. Cu prilejul acestor ședințe d. inspector Iencica a vorbit despre „Rolul învățătorului în ridicarea satelor“, iar dl revizor Sasu a conferențiat asupra subiectului: *In ce chip se poate aplica metoda activă la predarea istoriei în școala primară*. Credem că învățătorii noștri au putut culege destule cunoștințe și îndemnuri din conferințele aceste. Toate ședințele acestor cercuri au durat câte 3—4 ore și la sfârșitul lor, cei prezenți au luat masa împreună. S'a putut constata că, aceste ședințe de cerc cultural mai mare sunt foarte utile din oricare punct de vedere. Urmează numai ca pe viitor să se rotungească eventual unele cercuri pentru a se da posibilitate tuturor ca să se prezinte cu mai multă înlesnire la ședințe. Asemenea și pentru organizarea ședințelor se va putea da destul timp de pregătire.

*

Cerc. cult. Nr. XXXIV, Gilău 26 III. a. c. Prez. 12, abs. nemotiv. 3 inv. Dș. E. Schweninger a predat metodic lecția de desen decorativ la cl. II, sub „Cicibota și vioreana“. Dl. C. Buzatu a făcut o foarte bună și amplă recenzie asupra cărții „Școala activă“ de dl. I. C. Petrescu. Șed. publ. a fost deschisă de dl. V. Costea, preș. cerc., care arată însemnătatea cerc. cult. în viața satelor noastre. Elevii școlii, sub conduc. dl. L. Herlea, au executat mai multe cântece, poezii și dansuri naționale, cari au produs distracție frumoasă numerosului public. Dl. Herlea a conferențiat despre pomicultura, iar dl. preot Dr. V. Pop a vorbit cu mult elan despre cele două instituții, atât de însemnate în viața neamului nostru: biserica și școala. Exprimăm și cu aceasta ocazie mulțumită dlui părinte Pop, pentru felul cum știe să muncească alături cu învățătorii noștri.

*

Cerc. cult. Nr. XXX, Miceștii de Câmpie, 26 III. a. c. — Prez. toți inv. cerc. Serv. divin. Șed. int.: „Lupul“ lecție pract. din intuiție la cl. II. de dl. M. Belivacă, rezultat foarte bun. — Dl. Gh. Bembea, a conferențiat foarte bine despre „Școala activă“, fiind felicitat de toți cei prezenți pentru frumoasa conferință. — Șed. publ. Elevii școlii, sub conduc. dl. M. Belivacă, au executat un program artistic variat. Dl. N. Marin a vorbit despre „Legătura ce trebuie să existe între locuitorii și învățători“, iar dl. D. Moga a conf. „Din trecutul neamului“. Dl. șef al postului jandarmi Sânmihai, a vorbit despre: „Drepturile și datoriile cetățenilor“. La fine dl. preot L. Rusu, aduce mulțumiri corpului didactic.

*

Cerc. cult. Nr. VII, Zamsâncraiu, 26 III. a. c. Prez. 14 inv., abs. 1 inv. Serv. divin, unde cântă inv. Șed. int. Dș. L. Moga predă foarte bine lecția pract. din geogr. sub. „Suedia și Norvegia“. Dl. I. Suciu conf. despre „Personalitatea învățătorului ca autoritate“. Conferențiarului i se aduc mulțumiri. La orele 14 se la masa comună la care participă și autoritățile din comună. — Șed. int. Mult popor. Vorbește dl. D. Năstase despre „Viața religioasă și igienică“. Elevii școlii, sub conduc. inv. lor, au executat un program artistic bogat, compus din coruri, recitări de poezii, monoloage, dialoge și trialoage, cu caracter strict educativ. La fine dl. L. Olosutean, preș. cerc. vorbește despre „Liga temperanța“, insistând ca să se înființeze și în comuna aceasta fruntașă o astfel de societate. Imediat s'a înscris 16 membrii. — Iată o realizare practică, care ar fi bine să se facă și în alte locuri.

*

Cerc. cult. Nr. V, Tranș, 26 III. a. c. Serv. divin. Șed. int. D. I. Pascalău predă lecț. pract. la cl. IV sub. „Ferdinand I“. — Dș. O. Haiduc face recenzia cărții „Individualizarea învățământului“ de I. Gabrea. S'a executat de elevii școlii un program artistic bogat. D. T. Merca a conf. despre „Alcoolism“.

*

Cerc. cult. Nr. XIX, Ciumăfaia, 26 III. a. c. Prez. toți inv. cerc.; partic. și d. subrev. V. Chintoanu. Șed. int.: „Fanarioții“, lecț. pract. din ist. cl. IV. ținută de d. V. Stăncioi; rezultat bun. D. I. Mureșan conf. despre „Calitățile unui bun învățător“. Conferențiarului i se aduc mulțumiri pentru frumoasa și bine documentata conferință. D. Chintoanu laudă activitatea acestui cerc, al cărui președinte harnic este d. Dămian Popescu. — Șed. publ. Conf. d. Gr. Dragota despre „Școala și biserică“. Elevii școlii, sub conduc. d. I. Mureșanu, au executat un program artistic destul de frumos. D. Chintoanu biciuește răul obiceiului al părinților cari nu-și trimit copiii la școală. Am înțeles că la nouă clădire a bisericii din aceasta comună au contribuit în mare parte

și învățătorii acestui cerc prin conferințele lor. În special are mult merit d. D. Popescu. Ne bucurăm mult că, munca învățătorilor noștri își dă roadele în toate direcțiile. Așa înțelegem noi să se acționeze pretutindeni.

*

Cerc. cult. Nr. XVII, Berind, 26 III. a. c. Cu excepția unuia, prezenți toți învă. Șed. int. D. A. Mușcă predă „Suprafața patratului“, lecț. din aritm. pt. cl. IV, iar dna A. Pop face recenziile cărții „Conducerea de sine a clasei“. La șed. publ. conf. dnii A. Mușcă despre „Suferințele Poporului Român“, iar d. N. Grancea vorbește despre „Foloasele învățaturii“. S'a executat de către elevii școlii, sub conduc. învă. lor, un program destul de frumos. De încheiere d. părinte T. Pop mulțumește învățătorilor.

*

Cerc. cult. Nr. VIII, Ciuleni, 26 III. a. c. Prez. numai 7 învă. Serv. divin. La șed. intim. d. N. Brad a predat „Asia, marginii și relief“, lecț. pract. din geogr. la cl. IV. D. M. Lungu a făcut recenziile cărții „Școala activă“. În șed. publ. d. Gh. Homescu preș. cerc. a arătat rostul acestor cerc. cult. învă., iar d. M. Lungu a vorbit despre „Îmbunătățirea soiurilor de vite“. Elevii școlii, sub conducerea învă. lor, au executat un anumit program artistic.

*

Cerc. cult. Nr. XXVIII, Miheșul de Câmpiei, 30 III. a. c. Prez. 13, abs. motiv. 1 învă. Serv. divin. D. M. Negrea a ținut lecție pr. din științ. natur. la cl. IV, sub „Cartoful“; succes bun. D. P. Ciociu, preș. cerc., a ținut conf. pedag. „Oboseala în școală“; a fost viu aplaudat. În șed. publ. d. Ciociu a conf. despre „Pericolul comunismului“, iar dna S. Ciociu a vorbit despre „Higiena copilului“, împărțind și câteva broșuri cu sfaturi privitoare la creșterea copilului. Ambele conferințe au fost bine studiate și primite cu multă satisfacție de săteni. Un program artistic-cultural, foarte bogat și bine pregătit a complectat programul ședinței publice. De încheiere d. preot N. Negrea mulțumește învă. pentru munca neobosită și plină de dragoste ce o depun pentru ridicarea neemului.

Cronicar.

PARTEA OFICIALA

Toate ordinele și circularele, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștientos de către cei vizați.

REVIZORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI GLUJ

Către toate școlile primare de stat din județ.

No. 1099—1933.

On. Minister al Instrucțiunii cu ordinul Nr. 48297—1933

ne comunică că, în dorința ce are de a înlesni răspândirea de cunoștințe folositoare pentru elevii cursului primar cât și a știutorilor de carte, a încuviințat să se tipărească broșura: „Să ne cunoaștem țara și neamul“, de dnii Mihail Sadoveanu, Ioan Șimlonescu și Izabela Sadoveanu. Ea poate servi bibliotecilor școlare și populare și are menirea de a completa și ilustra cele învățate în orele de curs cu elevii dela clasa III a până la clasa VII-a primară.

Ministerul recomandă această broșură, fiind un mijloc de cultură națională. Doritorii o pot procura adresându-se dnei Izabela Sadoveanu, Str. Cobălcescu Nr. 28 București. Costul exemplarului de peste 250 pagini este de 100 Lei.

Nr. 1114—1933

În editura „Adevărul“ din București (Str. Const. Mille 5-9) s'a tipărit pentru educarea copiilor patru albume în culori;

Corina în vacanță, Dănel în vacanță, Neață în Africa și Pățâniile Luțel.

Primele 2 albume costă 35 Lei exemplarul și cele 2 din urmă câte 30 Lei.

Ministerul, cu ordinul Nr. 53804—1933, recomandă aceste albume școlaelor primare și grădiniilor de copii din țară, pentru bibliotecile școlare și premii, însă fără să le impună nimănui.

Nr. 1198—1933

On. Minister al Instrucțiunii, cu ordinul Nr. 53298—1933, ne face cunoscut că, pentru excursiunile școlare în grupuri de cel puțin 5 elevi, precum și a unui conducător de fiecare grup, se acordă 50 la sută reducere din taxele tarifare pe distanța întregă, pe baza unor certificate emise de Inspecțiunea de mișcare C. F. R. București.

Excursiunile trebuiesc însă aprobate de Ministerul Instrucț.

Nr. 1202—1933

On. Minister al Instrucțiunii, cu ordinul Nr. 54191—1933 face cunoscut că, dsoarele Maria și Elena Tomoșoiu, conducătoare la grădinele de copii mici Nr. 1 și 5 din Arad, au întocmit un manual pentru școlile de copii.

Ministerul ținând seamă că, asemenea lucrări lipsesc și ar fi de mult folos elevilor, recomandă acest manual tuturor conducătoarelor de grădini de copii însă fără nici o obligație.

Nr. 1203—1933

În senzul ordinului Nr. 57654—1933 al On. Minister al Instrucțiunii Publice, punem în vedere tuturor școlilor primare din

județul nostru, ca să trimită la direcția Educației Poporului rezultatul dela serbarea zilei sădirii pomilor din a. c., arătându-se numărul participanților, numărul pueților și ce anume soiuri s'a plantat.

Nr. 1212—1933

On. Minister al Instrucțiunii, cu ordinul Nr. 43573—1933, ne comunică următoarele:

„Având în vedere circulara Ministerului Nr. 168307—1931 care privește „Ceasul de șezătoare“ obligatoriu în învățământul primar, învățătorul Gh. Oprescu dela Valea Măcrișului, județul Ialomița, a tipărit un manual intitulat „Ora povestirilor folosite“, cu bucăți din cei mai buni autori români, pe care Ministerul îl recomandă pentru bibliotecile școlare. Veți comunica școalelor din județ, fără a fi obligați; dacă vor să-și procure cartea să se adreseze dlui Gh. Oprescu, învățător în comuna Valea Măcrișului, județul Ialomița, Oficiul Urziceni, trimițând costul de 40 Lei. Dir. gen. Indesc. Șef serv. Indesc.“

Nr. 1264—1933

Dna Gabriela Tăzlăuanu a alcătuit pentru uzul școalelor și al gospodăriilor manualul „Cartea de bucate“ sub titlul „Știu să gătesc“.

Ministerul găsiind că această carte este de mult folos pentru educarea elevelor de curs complementar și bunelor gospodine, cu ordinul Nr. 61149—1933 o recomandă școalelor primare, pentru premiile școlare.

Comitetele și toți acei cari doresc să procure această broșură, o găsesc în Editura Cultura Românească din București, Str. Pitagora Nr. 18.

Nr. 1265—1933

Vă aducem la cunoștință că On. Minister al Instrucțiunii, cu ordinul Nr. 62051—1933, recomandă pentru cercurile culturale următoarele opere făcute de dl profesor universitar C. Narly: 1. Tolstoi educator. 2. Patru mari educatori.

Revizor, M. Sasu.

INFORMAȚIUNI

Ministerul instrucțiunii a dat o decizie prin care se suspendă dispozițiile art. 153 din regulamentul de funcționare al școalelor secundare examenul de diferență dela cursul complementar primar la gimnaziul cu trei clase până la coordonarea cursului primar cu gimnaziul.

Deasemenea se suspendă și dispozițiile art. 155 din acelaș regulament examenul de diferență dela școalele practice la gimnaziu.

*

Ajutorii de învățători, cari au depus examenul de lichidare în sesiunea Septembrie 1932 și au fost respinși la proba practică și nu s'au prezentat la examenul de corigență ținută în Ianuarie, se vor putea prezenta în sesiunea lunie odată cu examenul de capacitate al normaliştilor absolvenți din acest an.

*

La examenele de diferență de la școala normală la liceu s'au înscris pentru actuala sesiune, 112 candidați la București, 84 la Cluj și 41 la Iași.

*

În urma unei adrese a ministerului de finanțe, ministerul instrucțiunii a făcut cunoscut organelor în subordine să observe cu strictețe aplicarea dispozițiilor legii pentru complectarea măsurilor excepționale de ordin financiar. Astfel, nu se va plăti niciun plus de salariu față de acela prevăzut în bugetul pe anul 1931, personalului înaintat 1932, precum și față de acela prevăzut în bugetul 1932, pentru personalul avansat sau care eventual s'ar mai avansa până la 1 Aprilie 1934. Aceste măsuri se vor aplica chiar dacă, din întâmplare sau din eroare, ar figura în bugetul ministerului atari sporuri de salarii.

*

Sâmbătă 20 Maiu, va începe examenul de diferență dela școala normală la liceu.

Ținând seama de numărul candidaților înscriși, ministerul a decis ca examenul să se țină în trei centre.

București, Iași și Cluj.

La centrul București, se vor prezenta candidații din regiunile școlare București și Craiova; la Iași, cei din regiunile școlare Iași, Cernăuți și Chișinău; la Cluj, cei din regiunile școlare, Cluj, și Timișoara. Ministerul va numi peste 3 zile comisiile de examinare.

*

Asociația învățătorilor din București a stabilit ședințe săptămânale în fiecare Luni ora 6 seara, cu toți membrii din Capitală.

Prima ședință s'a ținut Luni 8 Maiu cor., la școala Nr. 3 (Golescu.)

Au luat parte peste 150 membri.

A prezidat ședința d. D. V. Toni, președintele secțiunii asistat de N. Teodorescu secretar.

La ordinea zilei: Sindicat sau Asociație?

Iau cuvântul; Radu Lefescu. Ștefan Dimitriu, Grigore Angelescu, Velicu, N. Bărliba. N. Gubernu și D. Țoni.

Discuțiunile au fost foarte animate.

Adunarea s'a pronunțat în contra oricărei transformări în organizația actuală a Asociației.

Asociația Invățătorilor, subsecția Hida
Nr. 3—1933

CONVOCATOR

Prin aceasta convocăm pe toți membrii corpului didactic din plasa Almașului, la adunarea de primăvară a subsecției învățărești Hida, care se va ține în ziua de 28 Maiu 1933 orele 10 în școala primară de stat din Hida cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării.
2. Asociația și politica de Augustin Dordai inv. dir. în Tic-Colonie și Simion Pop inv. dir. în Aschileul Mic.
3. Raporturile dintre Asociație și Ministerul Instrucțiunii Publice de Laurențiu Danciu inv. dir. în Petrindu.
4. Raporturile dintre Asociația Inv. și Federația Corpului Didactic de Victor Haru inv. în Sânmihaiul-Almașului.
5. Eventuale propuneri.
6. Încheierea adunării.

După adunarea va urma masa comună și serată artistică împreună cu petrecere.

Pentru ca să ne putem organiza și pregăti în vederea Congresului Inv. ce se va ținea la toamnă în Cluj, cerem ca se nu lipsească nici un învățător dela aceasta adunare.

Hida, la 3 Mai 1933.

Președinte, V. Nossa

Secretar, I. Turcu

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

Comitetele școlare, rămase în restanță cu abonamentul, sunt rugate stăruitor să ne achite de urgență sumele datorate.

A APĂRUT:

GHIVECIU ȚIGĂNESC

Teatru școlar și sătesc — de: IERCIU.

Este a patra broșură apărută în biblioteca revistei noastre. — Piesa cuprinde o foarte bine reușită înscenare a unor glume despre țigani, cari circulă de mult printre poporul nostru. — Ea se poate juca foarte ușor de către elevii școalei sau flăcăii satului, fiindcă e de tot simplă și nu cere aproape nici o scenărie. — Cu toate acestea credem că, piesa aceasta hazlie, jucată bine, va avea un succes desăvârșit mai ales la sate, unde orice „țigănie“ este gustată cu mare nesăț. — Prețul unui exemplar este numai 2.— Lei. — Se poate căpăta la Administrația revistei noastre „Amicul Școalei“.

Tip. Anca, antr. Iosif Gal Cluj 1933.